

ved Udvalg f. Ex., er det ofte Tilfældet at det virker uheldigt. Derimod have vi meget rigtigt benyttet det først ved Forsatningen af 1855 ved store Grupper, som vare langt større dengang end ved Rigsdagens Landsting. Nu er man igjen vendt tilbage til den tidligere Rigsdags Landstingskreds, og derved have vi faaet mindre Kredse. Det er uheldigt og forsaavidt sridende mod Tanken i dette Valgsystem; men der er dog en meget væsentlig Grund til at benytte dette Valgsystem deri, at vi have flere Vælgerclasser: de Høistbestede som Vælgere, alle Vælgere paa Landet og de Høistbestede samt alle Vælgere i Kjøbstæderne, de tre sidste Grupper repræsenterede af Valgmænd. Hvor der er disse 3 Grupper: større Besiddere, mindre Besiddere og Kjøbstædernes Valgmænd, er der en vis Modsætning mellem de forskellige Slags Valgmænd, og det er da ganske naturligt at sige: naar de to Femtebele, bestaaende af de Høistbestede, de to Femtebele, bestaaende af Valgmænd fra Landet, og een Femtebeel af Kjøbstadvalgmænd skulle vælge samlede, saa kunne f. Ex. Kjøbstæderne ved at slaae sig sammen med de Høistbestede gjøre at den store Vælgermasses Valgmænd ikke kunne sætte Nogen igjennem, eller ved at slaae sig sammen med den store Vælgerclasses Valgmænd bevirke, at de Høistbestede ikke kunne sætte Nogen igjennem. Det er altsaa klart, at det kan være rigtigt at ordne det saa, at en anseelig Minoritet ogsaa kan sætte Valg igjennem, men denne Grund bortfalder fuldkomment, naar der er Tale om Valgmandsvalg i de mindre Kredse; der er ingen Modsætning, der fordrer Valgmaaden; derimod er der en overordentlig stor Fare ved dens Anvendelse, thi ved disse smaa Valgcorporationer, hvor maaffee 5 à 6 Personer kunne sætte et Valg af Valgmænd igjennem, kunne let smaalige, personlige og Forsængelighedshensyn gjøre sig gjældende. Naar en Mand har Lyft til at være Valgmænd, behøver han blot at være virksom og gaae til nogle gode Venner med Bøn om, at de skulle stemme paa ham til Valgmænd, saa vil han blive valgt, skjøndt de øvrige Vælgere eller Fleerheden af dem ikke ønske det. Jeg skal derfor fuldkommen tiltræde, hvad den ærede Conseilspræsident har sagt med Hensyn

til dette Spørgsmaal, og der synes mig at være al Grund til at imødekomme ham i dette Stykke, thi han har i det Hele vist saa stor Imødekommen overfor Udvalget og Forsamlingen i denne Sag og har med saa god Grund fastholdt dette Forslag, at det synes mig ubilligt ikke her at give efter. Jeg skal forøvrigt med Hensyn til den Mængde Forslag, der er fremkommen, kun bemærke, at man for at være fuldkommen correct, er bleven noget uheldig med Hensyn til Sproget. Jeg skal blot henvise f. Ex. til § 29, hvor man retter: „der er anbefalet“ til „er stillet“, Paragraphen vil derved komme til at see høist besynderlig ud, og det Samme er Tilfældet med flere andre Paragrapher. Jeg troer ikke, at man kan misforstaa Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet med Hensyn til § 29; men sætter man Priis paa dette „stillet, stillet“, saa skal jeg ikke sige Videre derimod.

Naben: Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har udtalt, at den Bestemmelse, som jeg tillod mig at forsvare, var absurd, saa troer jeg, at han har betjent sig af et temmelig stærkt Udtryk. Jeg tillader mig at udtale ligeoverfor det ærede Medlem, at denne Bestemmelse ikke er absurd, men at den tværtimod er hensigtsmæssig og rigtig. En Bestemmelse, der sikrer et ikke lidet Antal Vælgere Udøvelsen af deres Valgret, hvorfra de ellers vilde være udelukkede, kan ingenlunde være absurd, men maa være hensigtsmæssig og rigtig. I den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, foresandtes der, — saavidt jeg erindrer — ved de sidste Valg 19 Vælgere, og hvis altsaa den Mulighed skulde indtræffe, at der blev foretaget nye Valg i Sommerens Løb, vilde næsten alle disse 19 Vælgere være udelukkede (Berg: Ikke alle!) Jeg troer at kunne sige, at det omtrent vil være dem alle; thi vel er det rigtigt, som det ærede Medlem udtalte, at endeel af dem betale under Navn af Canon Renten af et Slags Prioritetsgjæld, men for alle de Andres Vedkommende ere baade Landgilde og Contribution i Skatteprotocollerne slaaede sammen under Benævnelsen „Canon“, og det er saa betydelige Beløb, at, naar de blive fradragne, troer jeg ganske vist,